

NỢ TRĂM NĂM

Phong Trần

1. Nợ cuộc đời ta nợ một tình yêu. Nợ người
Nợ bạn bè ta nợ một tình thân. Nợ Mẹ Mẹ
2. Nợ đường trần ta nợ từng bàn chân. Nợ phận
Nợ cuộc đời ta nợ lời cảm ơn. Nợ tình

nghèo bên đường không chấn chiểu. Nợ bao nhiêu người
hiền, Cha hiền lời xin lỗi. Nợ em tôi bàn trả
người bao lần trong tiếc nuối. Nợ khôn mang hành
người bao lần trong quên lãng. Nợ Nợ Nợ

thân những lần viếng thăm. Nợ trăm năm ta nợ hành trình
tay dùi dắt đưa. Chiều trong mưa ta...
bao giờ mới xong. Đời long dong ta nợ một lòng
trang một chuyến đi. Chiều chia ly ta...

xa. 1. Ta nợ người cạnh bên, nợ nụ
nợ người không mái nhà. Bên cạnh cuộc đời ta, nhiều mảnh
son. nợ tình sâu nghĩa đầy. 2. Ta nợ một lời kinh, nợ một
nợ tinh thần đầy. Ta nợ một chiều mưa, chiều dừng

cười ấm áp. Ta nợ người khổ đau, nợ một lời nâng
đời cay đắng. Ta nợ lời ủi an, và nợ tình thương
chiều dâng lẽ. Ta nợ giờ hồi tâm, giờ lặng thầm bên
chân trên phố. Bao người già khổ đau, một mình trong ngõ

đỗ. Ta nợ người quanh hiu, một vòng tay vô về,
mến. Ta nợ một bàn tay để sẻ chia chân tình...
Chúa. Ta nợ một lời kinh, cầu nguyện cho bao người,
tối, bên cạnh chẳng còn ai để sẻ chia vui buồn...

và nợ một trái tim biết yêu thương và tha thứ.
cuộc đời nhiều đắng cay với gian lao và day dứt.

...và nợ riêng ta, ta nợ một tương lai.
...nhìn trời mưa tuôn, mưa buồn lại buồn hơn.